Quelle: http://manuscripta.at/?ID=917
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

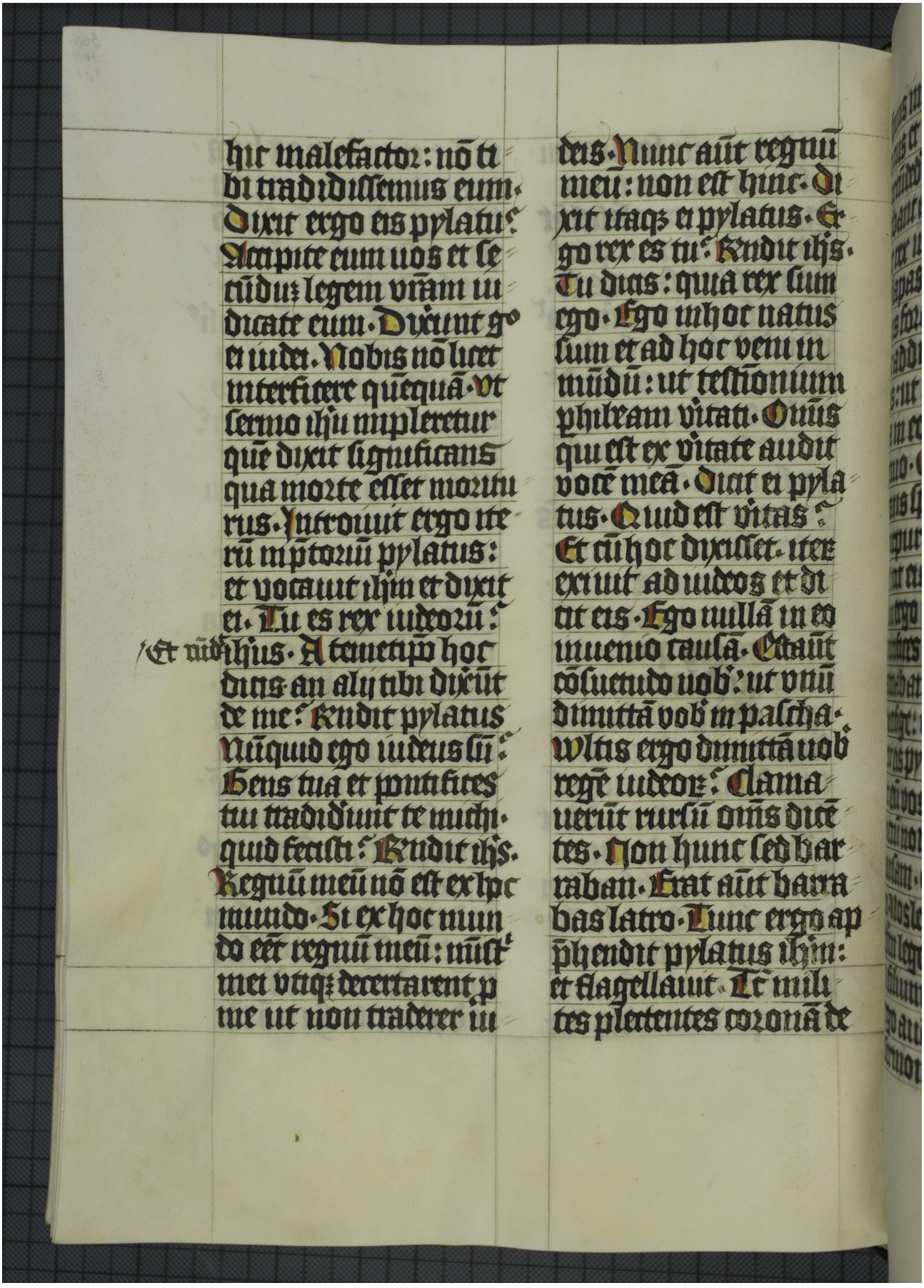

hic malefactor: nō ti
bi tradidissemus eum.
Dixit ergo eis pylatus:
Accipite eum uos et se
cūdū legem vrām iu
dicate eum. Dixerunt ei
iudei. Nobis nō licet
interficere quēquā. vt
sermo ihu impleretur
quē dixit significans
qua morte esset moriu
rus. Introuit ergo ite
rū in prorū pylatus:
et vocauit ihm et dixit
ei. Tu es rex iudeorū?
Et iūdhūs. A temetipō hoc
dicis an alij tibi dixerūt
de me? Rndit pylatus
Nūquid ego iudeus sū?
Gens tua et pontifices
tui tradidiunt te mihi.
quid fecisti? Rndit ihs.
Regnū meū nō est ex hoc
mundo. Si ex hoc mun
do eet regnū meū: mīst
mei vtiq; decertarent p
me ut non traderer iu
deis. Nunc aūt regnū
meū: non est hinc. Di
xit itaq; ei pylatus. Er
go rex es tu? Rndit ihs.
Tu dicis: quia rex sum
ego. Ego in hoc natus
sum et ad hoc veni in
mūdū: ut testimonium
phibeam vitati. Omis
qui est ex vitate audit
vocē meā. Dicit ei pyla
tus. Quid est vitas?
Et cū hoc dixisset. itez
exiit ad iudeos et di
cit eis. Ego nullā in eo
inuenio causā. Estaūt
cōsuetudo uob: ut vnū
dimittā vob in pascha.
Vultis ergo dimittā uob
regē iudeor? Clama
uerūt rursū oēs dicē
tes. Non hunc sed bar
raban. Erat aūt barra
bas latro. Tunc ergo ap
phendit pylatus ihm:
et flagellauit. Et mili
tes plectentes coronā de